

დანიელის წიგნი — ოთხმოცდაცამეტი

რომის წინასწარმეტყველური ტრილოგიის გამომქდავება: უძველესი წარმართობიდან თანამედროვე ცდუნებამდე

Jeff Pippenger

2024-02-26

დანიელის წიგნი მიუთითებს, რომ ხილვას რომი ადგენს, და ამ გაგებას მილერიტთა ისტორიის პროტესტანტები დაუპირისპირდნენ, როდესაც უილიამ მილერმა ეს ფაქტი დაადგინა. უკანასკნელ დღეებში კვლავაც რომია, რომელიც ხილვას ადგენს, და დღეს ლაოდიკიური ადვენტიზმი ახლა უკვე იცავს დაცემული პროტესტანტობის შეხედულებას, რომ „შენი ხალხის მძარცველნი“ ანტიოქე ეპიფანე არიან. ალექსის ხალხი, რომელთაც მილერიტთა ისტორიაში გვერდს უვლიდნენ, წინააღმდეგობას უწევდა სწორედ იმავე ჭეშმარიტებას, რომელსაც ახლა წინააღმდეგობას უწევს უკანასკნელი დღეების ალექსის ხალხი, რომელთაც ახლა გვერდს უვლიან. სოლომონმა ეს კარგად თქვა:

რაც ყოფილა, იგივე იქნება; და რაც გაკეთებულა, იგივე გაკეთდება; და არაფერია ახალი მზის ქვეშ. არის კი რაიმე, რის შესახებაც შეიძლება ითქვას: აჰა, ეს ახალია? იგი უკვე იყო ძველთაგანვე, ჩვენს წინარე ჟამს. ეკლესიასტე 1:9, 10.

წინასწარმეტყველურად, რომის სამი გამოვლინება არსებობს, და პირველი ორი გამოვლინება მესამის თვისებებს განსაზღვრავს, რადგან ჭეშმარიტება ორის მოწმობით მტკიცდება.

ხოლო თუ ის არ მოგისმენს, თან წაიყვანე კიდევ ერთი ან ორი, რათა ორი ან სამი მოწმის პირით ყოველი სიტყვა დამტკიცდეს. მათე 18:16.

წარმართული რომის რელიგია იყო წარმართობა, და წარმართობა არის ჭეშმარიტი რელიგიის ყალბი მიბადვა. იგი ყალბი მიბადვა იმდენად არ არის იმ აზრით, როგორც ყალბი ფული იგულისხმება, რადგან წარმართობა სინამდვილეში სრულიად არ ჰგავს ჭეშმარიტ რელიგიას. მაგრამ წინასწარმეტყველური თვალსაზრისით მას აქვს ყალბი მიბადვის ნიშნები. ქალაქი რომი არის იერუსალიმის ყალბი მიბადვა, და მას აქვს ტაძარი (პანთეონი), რომელიც იერუსალიმის ტაძრის ყალბი მიბადვა იყო. წარმართობის რელიგიური წეს-ჩვეულებები უკურთხეველია და ეშმაკეულია, მაგრამ ისინი სატანის ყალბ რელიგიურ წეს-ჩვეულებებს წარმოადგენენ. წარმართული რომის რელიგიის მეთაურს ეწოდებოდა Pontifex Maximus. „Pontifex Maximus“ თავდაპირველად აღნიშნავდა ძველ რომში რომის სახელმწიფო რელიგიის უმაღლეს მღვდელს, და მისი წარმოშობა ადრეული რომის რესპუბლიკის ხანას მიეკუთვნება. დროთა განმავლობაში იგი დაუკავშირდა პოლიტიკურ და რელიგიურ ხელისუფლებას და საბოლოოდ იქცა იმ წოდებად, რომელსაც დღეს რომის კათოლიკურ ეკლესიაში პაპი ატარებს.

წარმართული რომის უმაღლესი ქურუმის ტიტული იყო Pontifex Maximus; ესვე იყო პაპური რომის უმაღლესი ქურუმის ტიტულიც, და იგი ლათინური ტერმინია,

რომელიც ნიშნავს „უზენაეს პონტიფიკოსთა შორის უმეტესს“. იგი იყო რომის სახელმწიფო რელიგიის უმაღლესი ქურუმი, განსაკუთრებით ღმერთ იუპიტერის კულტისა. Pontifex Maximus-ს ჰქონდა მნიშვნელოვანი რელიგიური უფლებამოსილება და მოვალეობები, მათ შორის სხვადასხვა რელიგიური წეს-ჩვეულების ზედამხედველობა და რომაული რელიგიური კალენდრის სათანადო ფუნქციონირების უზრუნველყოფა. Pontifex Maximus იყო პონტიფიკოსთა კოლეგიის (Collegium Pontificum) მეთაური — მღვდელთა ჯგუფისა, რომელსაც ევალებოდა რომაული რელიგიის რიტუალების განმარტება და დაცვა.

როგორც წარმართული რომის, ისე პაპური რომის უმაღლესი მღვდელი იყო Pontifex Maximus; ამიტომ თანამედროვე რომის წინამძღოლის ტიტულიც ბუნებრივად ასევე იქნება Pontifex Maximus. წარმართული რომის რელიგია იყო წარმართობა, ხოლო პაპური რომის რელიგია იყო და კვლავაც არის წარმართობა, ოღონდ ქრისტიანობის აღიარებით შემოსილი; და უკანასკნელი დღეების თანამედროვე რომის რელიგიაც იქნება წარმართობა, ქრისტიანობის აღიარებით შემოსილი.

როგორც წარმართულ რომს, ისე პაპურ რომსაც ჰქონდა დროის განსაზღვრული პერიოდი, რომლის განმავლობაშიც ისინი უზენაესი ძალაუფლებით იმმართველებდნენ. წარმართული რომი სამას სამოცი წლის განმავლობაში უნდა მბრძანებლობდა უზენაესად, დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ოცდამეოთხე მუხლში მოცემული დროის წინასწარმეტყველების აღსრულებით.

ის მშვიდობით შევა თვით იმ ქვეყნის ყველაზე ნოყიერ ადგილებშიც; და გააკეთებს იმას, რაც არც მის მამებს გაუკეთებიათ და არც მამათა მამებს; გაანაწილებს მათ შორის ნადავლს, ძარცვას და სიმდიდრეს; დიახ, თავის ზრახვებს ციხესიმაგრეთა წინააღმდეგ განიზრახავს კიდევ, ოღონდ დროით. დანიელი 11:24.

ოცდამეოთხე მუხლის საგანია წარმართული რომი, რადგან მეთექვსმეტე მუხლში სწორედ ისინი გახდნენ საგანი და ოცდამეთერთმეტე მუხლამდე ამავე საგნად რჩებიან. ამ მუხლებს კონკრეტულად მომავალ სტატიებში განვიხილავთ, მაგრამ აქ მხოლოდ იმას აღვნიშნავთ, რომ წინასწარმეტყველებამ მიუთითა: წარმართული რომი უზენაესი ძალაუფლებით იმმართველებდა სამას სამოც წელს, როგორც ეს წარმოდგენილია იმით, რომ რომი „თავიანთ ზრახვებს ძლიერ ციხესიმაგრეთა წინააღმდეგ, ანუ დროით“, წინასწარ განსაზღვრავს. სიტყვა, რომელიც ნათარგმნია როგორც „წინააღმდეგ“, სინამდვილეში ნიშნავს „დან“, და მუხლი ამბობს, რომ რომი მსოფლიოს წარმართავდა „ძლიერ ციხესიმაგრეთაგან“, რაც იყო ქალაქი რომი, და ამას გააკეთებდა „დროის“ განმავლობაში, რაც სამას სამოც წელს ნიშნავს.

წარმართული რომი უზენაესი ძალაუფლებით იმმართველობდა დაიწყო აქტიუმიზმის ბრძოლაში, ძვ. წ. 31 წელს, და ამგვარად განაგრძობდა იმმართველობას ახ. წ. 330 წლამდე, როდესაც კონსტანტინემ იმპერიის დედაქალაქი რომის ქალაქის სიმაგრიდან კონსტანტინოპოლის ქალაქში გადაიტანა. ამის შემდეგ იმპერიამ თავისი სამარცხვინო დაცემა დაიწყო. რომის ქალაქი იყო წარმართული რომის წინასწარმეტყველური „სიმაგრე“, და როდესაც იგი ამ ქალაქიდან იმმართველობდა, უძლეველი იყო. იმ ომებში,

რომლებიც კონსტანტინეს მიერ ძალაუფლების გადატანას მოჰყვა, რომის ქალაქი თავდასხმის სამიზნედ იქცა გენსერიკისა და შემოჭრილი ბარბაროსული ტომებისთვის, რომლებიც წარმოდგენილნი არიან გამოცხადების მერვე თავის პირველი ოთხი საყვირით.

ამ მიზეზით, დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ოცდამეერთე მუხლში „მკლავებმა“ (წარმართული რომი), რომლებიც პაპობას დაუდგნენ მხარში, პირველად შებილწეს „ძალის საწმიდარი“. ქალაქი რომი არის წინასწარმეტყველური „ძალის საწმიდარი“ როგორც წარმართული, ისე პაპური რომისთვის, რადგან 330 წელს, წარმართული ხელისუფლების კონსტანტინოპოლში გადატანასთან ერთად, ქალაქი რომი დარჩა აღზევებად პაპურ რომს. ამ მიზეზით, გამოცხადების წიგნის მეცამეტე თავის მეორე მუხლი ამბობს, რომ გველემშაპმა (წარმართულმა რომმა) მისცა პაპურ რომს თავისი „საყდარი“. „საყდარი“ არის ადგილი, საიდანაც ძალაუფლება მმართველობს, და 538 წლიდან 1798 წლამდე პაპური რომი უზენაესად მმართველობდა, როგორც წარმართული რომი მმართველობდა უზენაესად „დროით“.

წინასწარმეტყველება განსაზღვრავს დროის კონკრეტულ პერიოდს, როდესაც როგორც წარმართული, ისე პაპობრივი რომი უზენაესად იბატონებდა, და როდესაც ისინი ასე იქცეოდნენ, ეს მათი ძალაუფლების საყდრიდან, ანუ ქალაქ რომიდან, იქნებოდა. წარმართული რომის უძლეველობა დასრულდა მაშინ, როდესაც მათ ქალაქი რომი დატოვეს, რითაც დასრულდა სამას სამოცი წელი, რომლებიც ოცდამეოთხე მუხლში „დროდ“ არის წარმოდგენილი; ხოლო როდესაც პაპობრივი მმართველობის ათას ორას სამოცი წელი 1798 წელს დასრულდა, ნაპოლეონმა პაპი ქალაქ რომიდან გაიყვანინა და იგი გადასახლებაში გარდაიცვალა.

წარმართული რომი და პაპური რომი ადასტურებენ, რომ თანამედროვე რომი უკანასკნელ დღეებში განსაზღვრული წინასწარმეტყველური ხნის განმავლობაში უზენაესად იმმართველებს. „დრო აღარ იქნება“, მაგრამ უკანასკნელი დღეების პაპური დევნის პერიოდი განსაზღვრული დროა, რომელიც იწყება შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონით და გრძელდება ადამიანთა გამოცდის დროის დახურვამდე, როდესაც მიქაელი აღდგება და გამოაცხადებს: „ვინც უსამართლოა, კვლავ უსამართლობდეს; და ვინც უწმინდურია, კვლავ უწმინდურდებოდეს; და ვინც მართალია, კვლავ მართალი იყოს; და ვინც წმიდაა, კვლავ წმიდა იყოს.“

წარმართულმა რომმა თავისი სისხლიანი ისტორიის განმავლობაში რომის ქალაქის კოლიზეუმში ქრისტიანებს დევნა მოუწყო, ხოლო ქრისტიანმა ისტორიკოსებმა შეაფასეს, რომ პაპობრივი მმართველობის ბნელ საუკუნეებში ასი მილიონი მოწამე იქნა მოკლული პაპობის მიერ; თუმცა პაპობა ამ მტკიცებას უარყოფს და ამ რაოდენობას დაახლოებით ორმოცდაათ მილიონად განსაზღვრავს. როგორც წარმართულმა, ისე პაპობრივმა რომმა დევნა მოუწყო ღვთის ერთგულთ, და თანამედროვე რომიც ასევე დევნას მოუწობს ღვთის ერთგულ ხალხს უკანასკნელ დღეებში.

„მრავალნი საპყრობილეთი იქნებიან ჩაყრილნი, მრავალნი ქალაქებსა და დაბებს თავიანთი სიცოცხლის გადასარჩენად გაექცევიან, და მრავალნი ქრისტეს

გულისათვის მოწამენი გახდებიან, როდესაც ჭეშმარიტების დასაცავად მტკიცედ დადგებიან.“ Selected Messages, book 3, 397.

წარმართულმა რომმა, როცა სამყაროზე კონტროლს იპოვებდა, სამი გეოგრაფიული დაბრკოლება დაძლია. პაპურმა რომმა, როცა სამყაროზე კონტროლს იპოვებდა, სამი გეოგრაფიული დაბრკოლება დაძლია. თანამედროვე რომმა 1989 წელს დაამარცხა სამხრეთის მეფე (ათეისტური საბჭოთა კავშირი) და შემდეგ, მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს, დაამხოვს დიდებულ ქვეყანას (შეერთებულ შტატებს). ამის შემდეგ იგი დაძლიევს ეგვიპტეს (მთელ მსოფლიოს).

„მთელი საზოგადოება ორ დიდ კლასად იყოფა — მორჩილებად და ურჩებად. ამ ორ კლასს შორის რომელში ვიქნებით აღმოჩენილნი?“

„ისინი, ვინც იცავენ ღვთის მცნებებს, ისინი, ვინც ცხოვრობენ არა მხოლოდ პურით, არამედ ყოველი სიტყვით, რომელიც ღვთის პირიდან გამოდის, შეადგენენ ცოცხალი ღვთის ეკლესიას. ისინი, ვინც ანტიქრისტეს მიჰყვებიან არჩევენ, დიდი განდგომილის ქვეშევრდომნი არიან. სატანის დროშის ქვეშ ჩამწკრივებულნი, ისინი არღვევენ ღვთის რჯულს და სხვებსაც მის დარღვევისკენ მიჰყავთ. ისინი ცდილობენ ისე ჩამოაყალიბონ ერების კანონები, რომ ადამიანებმა მიწიერი მთავრობებისადმი თავიანთი ერთგულება ღვთის სამეფოს კანონების გათვალისწინებით გამოავლინონ.“

„სატანა უმნიშვნელო საკითხებით გონებებს გზას აცდენს, რათა მათ ნათელი და მკაფიო ხედვით ვერ იხილონ უაღრესად მნიშვნელოვანი საქმეები. მტერი ქვეყნიერების შესაპყრობად გეგმავს მახეს.“

„ე.წ. ქრისტიანული მსოფლიო დიდი და გადამწყვეტი მოქმედებების ასპარეზი უნდა გახდეს. ძალაუფლებაში მყოფი ადამიანები მიიღებენ კანონებს, რომლებიც სინდისს დაექვემდებარებენ, პაპობის მაგალითისამებრ. ბაბილონი ყველა ერს დააღვინებს თავისი მეძაობის რისხვის ღვინოს. ყოველი ერი იქნება ჩათრეული.“ Manuscript Releases, ტომი 1, 296.

იმისათვის, რომ დაცულ იქნეს ჭეშმარიტება, რომელიც დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეოთხე მუხლში მოხსენიებულ „დიდებულ ქვეყანას“ შეერთებული შტატების სიმბოლოდ განსაზღვრავს, იუდას ტომის ლომმა უკანასკნელი დღეების წინასწარმეტყველების შემსწავლელთა გაუხსნა წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების პრინციპი. ამ უკანასკნელი ექვსი მუხლიდან მომდინარე ნათელი დამტკიცდა იმ ისტორიის გამოყენებით, რომელიც დანიელის წიგნში „მუდმივით“ არის წარმოდგენილი, როგორც ეს დანიელის მეთერთმეტე თავის ოცდამეოთხე მუხლშია გადმოცემული, თავის ამ უკანასკნელი ექვსი მუხლის მიმართ. იგივე საძირკველური ჭეშმარიტება („მუდმივი“), რომელიც მილერის წინასწარმეტყველური ჩარჩოს გასაღები გახდა, ასევე წარმოშობდა უკანასკნელი დღეების წინასწარმეტყველურ ჩარჩოსაც. მილერის ჩარჩო ეფუძნებოდა წარმართობისა და პაპობის იმ ორ გამაპარტახებელ ძალას, რომლებიც დევნიდნენ ღვთის ხალხს, ხოლო უკანასკნელი დღეების ჩარჩო ეფუძნება სამ გამაპარტახებელ ძალას, რომლებიც უკანასკნელ დღეებში დევნიან ღვთის ხალხს.

დანწილის მეთერთმეტე თავის უკანასკნელ ექვს მუხლში წარმოდგენილი ცოდნის ზრდა, რომელიც აღნიშნავს 1989 წელს მოვლენილ ცოდნის მატებას და რომელიც ჰიდუკელის მდინარით არის წარმოდგენილი, წინააღმდეგობას წააწყდა ჭეშმარიტების მტრებისგან. ამ წინააღმდეგობამ განაპირობა წინასწარმეტყველების სამმაგი გამოყენების პრინციპის გაგება, რომელიც პირველად რომის სამმაგ გამოყენებად იქნა აღიარებული; ეს არის ის საგანი, რომელიც წინასწარმეტყველური ისტორიის ხილვას ამყარებს.

სადაც ხილვა არ არის, ხალხი იღუპება; ხოლო ბედნიერია იგი, ვინც რჯულს იცავს. იგავნი 29:18.

რომის სამი გამოვლინების სამმაგი გამოყენება აჩვენებს, რომ წარმართული და საპაპო რომის რელიგია წარმართობაა და რომ მათი რელიგია იმართება ადამიანის მიერ, რომელსაც ეწოდება Pontifex Maximus. რომის ეს ორი გამოვლინება მიუთითებს, რომ სამი გეოგრაფიული ძალა მოიშორება მანამდე, სანამ ისინი განსაზღვრული დროის განმავლობაში უზენაესად იბატონებენ, და რომ ისინი იმმართველებზე შვიდბორცვიანი ქალაქ რომიდან, რომელიც მათი ძალის საწმიდარია. ორივემ დაამოწმა ის ფაქტი, რომ ისინი დევნიდნენ ღვთის ერთგულ ხალხს. ამიტომ, ამ ორი მოწმის საფუძველზე, ჩვენ ვიცით, რომ თანამედროვე რომის რელიგია წარმართობა იქნება და რომ მას წარმართავს რომის პაპი, რომლის ტიტულია Pontifex Maximus.

სანამ დიდი მეძავი ძალაუფლებას ხელთ იგდებდეს და უზენაესად იმმართველებდეს, თანამედროვე რომს სამი დაბრკოლების დაძლევა დასჭირდება; პირველი დაბრკოლება კი უკვე წარსულის ამბავია — 1989 წელს საბჭოთა კავშირის დაცემით, რომის იმ ათეისტური მტრის განადგურებით, რომელიც ევროპაში რომის ძალაუფლებას ეწინააღმდეგებოდა. მომდევნო დაბრკოლება დამხობილი იქნება ამერიკის შეერთებულ შტატებში მალე მოსალოდნელი კვირა-დღის კანონის დროს, ხოლო შემდეგ გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია თავის ძალაუფლებას მცირე ჟამით თანამედროვე რომს გადასცემს. როგორც კი იგი სრულად დამყარდება ტახტზე, უკანასკნელი დღეების დევნა დაიწყება.

დანიელის წიგნი, და განსაკუთრებით გამოცხადების მერვე თავი, წარმოგვიდგენს რომის წინასწარმეტყველურ მახასიათებლებს, რომლებიც ხელს უწყობს თანამედროვე რომის სწორად გაგებას. ერთ-ერთი ასეთი მახასიათებელი იყო რომის იმპერიის აღმოსავლეთად და დასავლეთად გაყოფა, როგორც ეს კონსტანტინემ მოახდინა 330 წელს. წარმართული რომი და პაპური რომი, როდესაც ისინი ერთად განიხილება, ასევე მიუთითებს რომის ორმაგ ბუნებაზე. კონსტანტინეს გაყოფა, რომელმაც წარმოშვა დასავლური და აღმოსავლური რომი, წარმოადგენს მეორე მოწმობას წარმართული და პაპური რომის შესახებ. კონსტანტინემ აღმოსავლეთში სამოქალაქო ხელისუფლება დაადგინა, ხოლო დასავლეთში საეკლესიო ხელისუფლება დატოვა. წარმართული რომი წარმოადგენდა სახელმწიფოებრივ მმართველობას, ხოლო პაპური რომი — საეკლესიო მმართველობას. აღმოსავლეთი იყო სახელმწიფოებრივი მმართველობა, დასავლეთი — საეკლესიო მმართველობა, როგორც ეს ტიპოლოგიურად არის წარმოდგენილი დანიელის მეორე თავში რკინითა და თიხით, ან დანიელის მერვე

თავში მამაკაცური რქითა და ქალური რქით, ან დანიელის მეშვიდე თავში მტაცებელი მხეცებით და დანიელის მერვე თავში საწმიდრის მხეცებით.

თანამედროვე რომიც ბუნებით ორგვარია, შედგენილი ეკლესიისა და სახელმწიფოს, რკინისა და თიხის, და საეკლესიო მოხელეობისა და სახელმწიფო ხელოვნების შერწყმისაგან; მაგრამ თანამედროვე რომი ამასთანავე ბუნებით სამგვარიცაა. გამოცხადების მერვე თავში როგორც დასავლეთის, ისე აღმოსავლეთის რომი როგორც პირდაპირი, ისე სიმბოლური მნიშვნელობით სამ ნაწილად იყო გაყოფილი. კონსტანტინემ, რომელიც აღმოსავლეთის რომიდან მმართველობდა, თავისი სამეფო პირდაპირი მნიშვნელობით თავის სამ ძეს გაუყო, ხოლო დასავლეთის რომი სიმბოლურად წარმოდგენილი იყო მზით, მთვართა და ვარსკვლავებით, რომლებიც რომის იმპერიის მიერ გამოყენებული მმართველობის სამგვაროვან ფორმას წარმოადგენდნენ. ამრიგად, თანამედროვე რომი, თუმცა ორგვარია საეკლესიო მოხელეობისა და სახელმწიფო ხელოვნების მხრივ, ამავე დროს სამგვაროვან კავშირსაც წარმოადგენს, რომელიც გამოსახულია გველეშაპით, მხეცითა და ცრუწინასწარმეტყველით.

წარმართული და პაპური რომის გამოვლინებანი ცხადყოფს საბოლოო თანამედროვე რომის რთულ წინასწარმეტყველურ წყობას. ეს არის სამმაგი კავშირი, რომელიც ძალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონის დროს ყალიბდება და სამყაროს არმაგედონისაკენ მიჰყავს. ეს არის მსოფლიო „მხეცის ხატი“, რომელიც ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთების სიმბოლოა. მისი თავი არის Pontifex Maximus, რომელიც მმართველობს ქალაქ რომიდან, რომელიც მისი ძალაუფლების საყდარია. ცოდვის კაცის სამოქალაქო ხელისუფლება გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მიერ იქნება უზრუნველყოფილი, ხოლო მსოფლიო იძულებული გახდება, რომ ანტიქრისტეს სამმაგი, თუმცა ორმაგი სისტემა მიიღოს, შეერთებული შტატების იძულებითი ძალის მეშვეობით. ამგვარად, როგორც გამოცხადების მეცამეტე თავის მეორე მუხლში წარმართულმა რომმა (გველეშაპმა) პაპობას მისცა „თავისი ძალა, თავისი ტახტი და დიდი ხელმწიფება“, შეერთებული შტატები, როგორც წარმართული რომის სახით წინასწარ ნაჩვენები, იმავე სამ საქმეს ასრულებს თანამედროვე რომისთვის. საყდარი არის ვატიკანის ქალაქი, შვიდბორცვიან ქალაქ რომში; ხელისუფლება არის გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, ხოლო ძალა — შეერთებული შტატები. ისინი ერთად მიჰყავთ მსოფლიო იმ ადგილამდე, სადაც პაპობა „მივა თავის აღსასრულამდე, და ვერავინ შეეწევა მას“.

ამ კვლევას შემდეგ სტატიაში განვაგრძობთ.

და მეექვსე ანგელოზმა დაღვარა თავისი თასი დიდ მდინარე ეფრატზე; და დაშრა მისი წყალი, რათა მომზადებულიყო გზა აღმოსავლეთის მეფეთათვის. და ვიხილე სამი უწმინდური სული, ბაყაყთა მსგავსი, გამომავალი გველეშაპის პირიდან, და მხეცის პირიდან, და ცრუწინასწარმეტყველის პირიდან. რადგან ისინი არიან ეშმაკთა სულები, რომელნიც სასწაულებს იქმან და მიდიან ქვეყნიერების მეფეთა და მთელი მსოფლიოს მეფეთა მიმართ, რათა შეკრიბონ ისინი ყოვლადმღიერი ღვთის იმ დიდი დღის საბრძოლველად. აჰა, მოვდივარ, როგორც მპარავი. ნეტარია

ის, ვინც ფხიზლობს და იცავს თავის სამოსელს, რათა შიშველი არ იაროს და არ იხილონ მისი სირცხვილი. და შეკრიბა ისინი ერთად იმ ადგილას, რომელსაც ებრაულ ენაზე ჰქვია არმაგედონი. და მეშვიდე ანგელოზმა დაღვარა თავისი თასი ჰაერში; და გაისმა ზეცის ტაძრიდან, ტახტიდან, დიდი ხმა, რომელიც ამბობდა: აღსრულდა. გამოცხადება 16:12–17.